

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 374/2019
17.04.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Маје Ковачевић Томић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 33. и члана 61. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Сретка Ћирића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Мајданпеку К 30/18 од 02.11.2018. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 1101/18 од 23.01.2019. године, у седници већа одржаној дана 17.04.2019. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Сретка Ћирића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Мајданпеку К 30/18 од 02.11.2018. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 1101/18 од 23.01.2019. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Мајданпеку К 30/18 од 02.11.2018. године, остављена је на снази правноснажна пресуда Основног суда у Мајданпеку К 210/13 од 02.12.2013. године, која је у погледу одлуке о казни преиначена пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 356/17 од 29.03.2017. године, а којом је окривљени АА због продуженог кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 33. и члана 61. став 1., 4. и 5. КЗ у стицају са кривичним делом уништење и оштећење јавних уређаја у саизвршилаштву из члана 279. став 1. у вези члана 33. КЗ, осуђен на јединствену казну затвора у трајању од једне године и једног месеца, а која ће му се рачунати од дана ступања на издржавање исте.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 1101/18 од 23.01.2019. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а пресуда Основног суда у Мајданпеку К 30/18 од 02.11.2018. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног АА, адв. Сретко Ћирић, поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, преиначи побијане пресуде у делу изречене казне у смислу навода захтева или пак исте укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Сретка Ћирића, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП је неоснован, док је у осталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног АА, адв. Сретко Ћирић, у захтеву за заштиту законитости наводи да је у поновљеном поступку пресудом Основног суда у Мајданпеку К 30/18 од 02.11.2018. године остављена на снази првостепена пресуда Основног суда у Мајданпеку К 210/13 од 02.12.2016. године која је у погледу одлуке о казни преиначена пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 356/17 од 29.03.2017. године, којом је окривљени АА осуђен због кривичних дела која му се стављају на терет осуђен на јединствену казну затвора у трајању од једне године и једног месеца. Апелациони суд у Нишу је пресудом Кж1 1101/18 од 23.01.2019. године одбио жалбу окривљеног АА и потврдио првостепену пресуду, па је доношењем исте учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП, тиме што је окривљеном изречена строжија казна од оне коју је предложио јавни тужилац, то јест повредио начело забране преиначења на горе (*reformation in peius*), а Врховни касациони суд овакве наводе оцењује неоснованим.

Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног АА, истицао је већ у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да је тај жалбени навод неоснован и о томе на страни два образложења, претпоследњи став дао веома јасне разлоге, које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на те разлоге упућује.

Стога и по налажењу Врховног касационог суда, доношењем побијаних правноснажних пресуда није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП, па су супротни наводи захтева браниоца окривљеног оцењени као неосновани.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист

окривљеног преузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП, може преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреде тог законика, прописаних у члану 74., члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4. ЗКП), учињених у првостепеном и поступку пред Апелационим судом.

Бранилац окривљеног АА, адв. Сретко Ћирић, захтев за заштиту законитости поднео је и због повреда закона из члана 437. став 1. тачка 2) и тачка 3) и члана 440. ЗКП, а које повреде не представљају у смислу члана 485. став 4. ЗКП дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Такође, захтев за заштиту законитости бранилац окривљеног АА, поднет је и због повреде Кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, при чему у образложењу не наводи због чега сматра да је побијаним одлукама учињена наведена повреда Кривичног закона.

Како Врховни касациони суд приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног испитује правноснажну одлуку или поступак који је претходио њеном доношењу у оквиру разлога (члан 485. став 1. тачка 1) у вези става 4. ЗКП), дела и правца побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости у смислу члана 489. став 1. ЗКП, те како је бранилац окривљеног у захтеву само истакао повреду из члана 439. тачка 1) ЗКП не дајући разлоге због којих сматра да је побијаним одлукама учињена наведена повреда, Врховни касациони суд је оценио да захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу нема законом прописани садржај (члан 484. ЗКП).

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним правноснажним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП, на коју се указује у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни касациони суд је на основу члана 491. ЗКП, у том делу захтев за заштиту законитости одбио као неоснован, док је у осталом делу на основу члана 487. став 1. тачка 2) и 3) у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев одбацио и одлучио као у изреци.

Записничар-саветник
Мила Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић